

Casele inteligente cheamă sisteme de securitate "smart"

(Interviu cu Gabriel Badea, președintele Federației Serviciilor de Securitate din România)

Spărgătorii de case sunt printre cei mai inteligenți și sofisticati infractori, ne-a spus Gabriel Badea, președintele Asociației Societăților de Securitate din România. În acest context, domnia sa ne-a precizat, într-un interviu: "Sistemele de securitate au început să fie prevăzute cu funcționalități din spectrul automatizărilor domestice, și aici vorbim de ceea ce se cheamă «casele inteligente» sau «smart homes», care, practic, reprezintă ultima tendință în construcția de locuințe. Acum, o centrală antiefracție a devenit un mic computer care nu se mai rezumă doar la funcțiile de detecție și alarmare, ci deja poate să trimită prin Internet imagini în timp real din zona casei în cazul unui incident, de exemplu. Mai mult decât atât, o centrală de securitate poate să comande iluminatul după un anumit program, astfel încât, atunci când suntem plecați de-acasă, să dea senzația de locuire continuă, pentru a-i deruta pe hoți. Nu în ultimul rând, tot centrala de securitate «știe» să comande aerul condiționat, sau încălzirea și chiar obiecte de uz caznic". În opinia domnului Badea, "securitatea nu mai trebuie văzută doar ca un cost în plus, ci o sursă de stres și de disconfort, ci ca o funcțiune care contribuie direct la confortul vieții private sau la succesul și profitabilitatea oricărei afaceri".

Reporter: Pentru cei mai mulți dintre noi, "acasă" este locul unde ar trebui să ne simțim cel mai în siguranță. În același timp, știm foarte bine că nu este suficient doar să ținem ușa încuiată ca să ne ferim casele de "musafiri nepoftiți". Cum ne sfătuieți să procedăm?

Gabriel Badea: Într-adevăr, încuietorile simple, ușile necertificate, ferestrele din termopan nu sunt obstacole de netrecut, deopotrivă pentru spărgătorii de case profesioniști, așa numiții "springari", dar și pentru hoții "oportuniști", care profită de neglijența și neatenția noastră.

Știința criminologiei ne învață că spărgătorii de case sunt printre cei mai inteligenți și sofisticati infractori. Lucrează în echipe, acțiunile lor sunt planuite cu mult în avans, după ce fac o intensă culegere de informații despre țintă și obiceiurile lor de viață. Pentru aceasta apelează la social media, dar utilizează și așa-numitele "ponturi", adică informații obținute

din cercul apropiat al viitoarelor victime, și chiar țin casele sub observație pentru mai multe zile înainte să atace. Tot din cărțile de criminologie știm că aceștia decid să treacă la fapte doar atunci când se întrunesc cumulativ câțiva factori criminogeni esențiali. În primul rând, casa vizată trebuie să fie ceea ce se cheamă "soft target", respectiv o țintă slabă, adică pătrunderea în interior nu trebuie să presupună prea mult efort fizic. Hoților prin definiție nu le place să "muncească", dar, totodată, nu își pot permite să piardă prea mult timp în fața unei uși care refuză să se deschidă, pentru că pot fi observați sau prinși în flagrant. Apoi, hoții au nevoie să știe că în casă se găsesc bunuri ușor de transportat, de valoare mare și ușor de valorificat. În acest sens, ei vizează cu predilecție bani cash, bijuterii, telefoane mobile și alte echipamente electronice valoroase, obiecte de lux pe care le pot monetiza rapid. Nu în ultimul rând,

Gabriel Badea: "Întotdeauna a existat această dilemă - ce alegem între securitate și confort - iar omul modern este din ce în ce mai puțin dispus să renunțe la confort. Până la urmă, nimănui nu-i face plăcere să trăiască într-o casă ca un buncăr".

spărgătorii de case își fac propria lor analiză privind riscul de a fi prinși și caută să-și plănuiască lovitura astfel încât să nu se expună foarte mult. De aceea, cele mai multe spargeri au loc atunci când proprietarii sunt plecați de acasă, casele aflate în zone mai puțin circulare fiind mai expuse la spargeri și tot de aceea casele care sunt echipate cu sisteme de securitate sunt mai ferite de astfel de evenimente nefericite. Iluminatul joacă și el un rol foarte important în prevenirea spargerilor.

În concluzie, hoții sunt foarte determinați să acționeze atunci când au de a face cu o casă ușor de spart, unde găsesc valori importante și unde, în absența unor măsuri de securitate active, riscul de a fi prins în flagrant sau ulterior este redus.

Reporter: Cu alte cuvinte, trebuie să ne instalăm sisteme de securitate ca să ne ferim casele de spargeri?

Gabriel Badea: Nu numai. Eu susțin că securitatea este rezultatul mai multor măsuri, luate concomitent. După cum ați observat, am amintit în primul rând de ușurința cu care poate fi spartă o casă, ca un prim

factor pe care hoții îl iau în considerare. S-a constatat că o casă "tare", adică greu de spart, este factorul de descurajare cel mai important în ecuația unei astfel de infracțiuni. În acest sens, în toate campaniile de prevenire a criminalității pe care organizațiile noastre profesionale le-au desfășurat de-a lungul timpului împreună cu poliția, s-au repetat acele sfaturi de bun simț în legătură cu protejarea locuinței: ușile caselor trebuie să fie din materiale rezistente, cu sisteme de prindere inaccesibile cât mai bine încastrate în pereți și, de asemenea, prevăzute cu mai multe încuietori, cel puțin două. De asemenea, ferestrele accesibile trebuie să fie protejate cu folii anti-spargere și cu grilaje, acolo unde este cazul. Gardurile exterioare trebuie să fie cât mai greu de escaladat și prevăzute cu elemente metalice anti-cățărare etc..

Abia după ce avem o casă suficient de "tare" trebuie să instalăm și sistemele antiefracție. Aceste două elemente de apărare merg mână în mână, respectiv protecția mecanico-fizică are rolul să-l întârzie sufi-

cient de mult pe infractor, iar sistemul de detecție și alarmare are rolul de a facilita o intervenție utilă fie din partea poliției, fie din partea unei societăți specializate. Există percepția că dacă sunt montate sistemele de securitate, pericolul a trecut. Trebuie să știm că sistemele de securitate nu au cum să intervină ele însele în a stopa un infractor hotărât determinat să comită o spargere și că doar împreună cu aceste elemente de rezistență fizică și cu ajutorul unei forțe de intervenții calificate riscul unei spargeri reușite ajunge foarte aproape de zero.

Reporter: Dar cu aceste întăriri nu o să ajungem să ne transformăm casa într-o fortăreață? Cum rămâne cu confortul?

Gabriel Badea: Da, întotdeauna a existat această dilemă - ce alegem între securitate și confort - iar omul modern este din ce în ce mai puțin dispus să renunțe la confort. Până la urmă, nimănui nu-i face plăcere să trăiască într-o casă ca un buncăr.

Dar să știți că securitatea privată s-a adaptat la acest comandament al societății moderne. Securitatea nu

mai înseamnă neapărat compromisiul cu estetica și cu confortul personal. De pildă, mai nou, camerele de supraveghere video care ieșeau în evidență inestetic ca niște cutii ciudate albe montate pe pereții exteriori ai unor case elegante pot fi acum comandate în culori asortate cu casa sau cu mediul înconjurător.

Mai mult decât atât, sistemele de securitate au început să fie prevăzute cu funcționalități din spectrul automatizărilor domestice, și aici vorbim de ceea ce se cheamă "casele inteligente" sau "smart homes", care, practic, reprezintă ultima tendință în construcția de locuințe. Acum, o centrală antiefracție a devenit un mic computer care nu se mai rezumă doar la funcțiile de detecție și alarmare, ci deja poate să trimită prin Internet imagini în timp real din zona casei în cazul unui incident, de exemplu. Mai mult decât atât, o centrală de securitate poate să comande iluminatul după un anumit program, astfel încât, atunci când suntem plecați de-acasă, să dea senza-

(continuare în pagina 6)

urmare din pagina 5

ția de locuire continuă, pentru a-i deruta pe hoți. Nu în ultimul rând, tot centrala de securitate "știe" să comande aerul condiționat, sau încălzirea și chiar obiecte de uz casnic. De exemplu, dimineața, din sistemul de securitate putem să ne programăm o muzică ambientală plăcută care să ne trezească și apoi să ne savurăm cafeaua caldă gata preparată de o cafetieră comandată să pornească automat la ora micului dejun.

Deci iată cum sistemele de securitate nu ne dau doar acel plus de siguranță pe care îl așteptăm de la astfel de echipamente, dar ne cresc și confortul vieții.

Apoi grilajele și elementele anti-cățărare cu care ne întărim casele nu trebuie să fie neapărat urâte. Sunt producători deja specializați care fac aproape opere de artă din fier forjat ce își îndeplinesc și funcția de protecție și se integrează foarte bine cu o estetică arhitecturală deosebită. Luați de exemplu Palatul Buckingham, un obiectiv foarte bine securizat fiind reședința suveranei Marii Britanii. Practic, aceste elemente de protecție foarte serioase abia dacă sunt observate și numai de un ochi atent sau... antrenat.

Dar în Occident există și acest concept CPTED (Crime Prevention Through Environmental Design), care înseamnă de fapt prevenirea criminalității prin soluții arhitecturale și peisagistice. Astfel, securitatea unei case este gândită încă din faza de proiect, urmând ca pe șantier să fie transpuse cele mai potrivite abordări arhitecturale care să reducă în mod natural riscurile de securitate fizică și, în același timp, soluțiile propuse să nu împietzeze asupra confortului celor care vor locui viitoarele case. Astfel de soluții au în vedere poziționarea căilor de acces, a ferestrelor și așa mai departe. Se merge până acolo încât până și vegetația decorativă are un rol din punct de vedere al securității.

Reporter: Pentru că vorbim de

"Camerele de supraveghere video care ieșeau în evidență inestetic ca niște cutii ciudate albe montate pe pereții exteriori ai unor case elegante pot fi acum comandate în culori asortate cu casa sau cu mediul înconjurător".

"Cele mai multe spargerii au loc atunci când proprietarii sunt plecați de acasă, casele aflate în zone mai puțin circulate fiind mai expuse la spargerii și tot de aceea casele care sunt echipate cu sisteme de securitate sunt mai ferite de astfel de evenimente nefericite".

construcții și șantiere, ce ne puteți spune despre securitatea acestora, cunoscut fiind faptul că există un fenomen infracțional în jurul amplasamentelor în construcție.

Gabriel Badea: Într-adevăr, există o dinamică specifică șantierelor de construcții care le fac atractive pentru hoții de materiale, hoții de scule și utilaje și de combustibil. Prin natura lor tranzitorie, șantierele sunt destul de greu de ținut sub control și furturile pot să dea mari bătăi de cap și, pe lângă paguba intrinsecă, un furt poate duce la întârzierea lucrărilor sau la accidente cu consecințe deosebite.

În același timp, am văzut că, din dorința de a reduce costurile la maximum, responsabilii de șantier pun securitatea pe ultimul plan și recurg la tot felul de soluții improvizate, în loc să apeleze la furnizori de securitate specializați. Probabil că se gândesc că serviciile de securitate sunt scumpe, dar mai nou tehnologia a pătruns masiv și în acest sector, iar securitatea unui șantier nu înseamnă doar pază, ci soluții integrate care cresc eficiența în prevenirea furturilor în condiții de costuri reduse și care pot fi închiriate doar pe durata existenței șantierului. Astfel, există soluții bazate pe tehnologie de analiză video (video analytics) care nu fac doar o simplă înregistrare de imagini, ci pot ține automat evidența intrărilor și ieșirilor de materiale, poate detecta prezența unor persoane străine pe șantier, pot semnaliza tentativele de pătrundere în spații de depozitare și magazine. Mai mult decât atât, există tehnologie de securitate dedicată utilajelor de șantier prin care se poate detecta orice tentativă de scoatere a acestora din perimetru. Dar, în același timp, cu aceeași tehnologie, se poate ține evidența orelor de folosire ale utilajelor, pot fi date alerte atunci când acestea funcționează în gol sau când consumul de carburant nu este corelat cu timpul de funcționa-

(continuare în pagina 8)

urmare din pagina 7

re, mai exact în situațiile în care carburantul "dispare" în mod miraculos din rezervoare.

Aceste abordări inovative ilustrează procesul de transformare despre care vorbeam. Industria de securitate privată devine „mart” prin integrarea celor mai noi tehnologii, astfel că astăzi securitatea nu mai trebuie văzută doar ca un cost, ca o sursă de stres și de disconfort, ci ca o funcțiune care contribuie direct la confortul vieții private sau la succesul și profitabilitatea oricărei afaceri.

Reporter: Ce spuneți dumneavoastră sunt lucruri nu foarte cunoscute în afara cercurilor de specialiști. De unde ar trebui să știe un proprietar de locuință sau un antreprenor despre existența acestor numeroase opțiuni în ceea ce privește securitatea?

Gabriel Badea: Noi, ca industrie, întotdeauna atragem atenția că securitatea nu poate fi făcută, constru-

ită doar din instinct sau "după ureche", cum se mai spune. Consecințele pot fi mult prea serioase. Este nevoie întotdeauna să te consulți cu un specialist înainte de a decide în legătură cu expunerea la risc și angajarea unor măsuri de securitate. Este, de altfel, și o obligație legală.

Reporter: În calitate de președinte al Federației Serviciilor de Securitate, care este poziția dumneavoastră în legătură cu controversele generate de obligația legală a evaluării de risc?

Gabriel Badea: Această prevedere legală a stârnit multe comentarii negative din partea mediului economic, care nu recunoaște utilitatea acestui demers și pe care îl vede contribuind la creșterea birocrăției și creșterii poverii administrative în special pentru întreprinderile mici și mijlocii. Acest sentiment este oarecum justificat de modul cum a fost introdusă această prevedere legală fără să se facă un studiu de impact

economic și social. Făcând o paranteză, pot să vă spun că acesta nu este un caz singular și noi, în organizațiile patronale la nivel de Federație și Confederație Națională, întotdeauna am atras atenția că absolut niciun act normativ adoptat în România nu are în spate acest studiu de impact care este impus prin legea 24/2000. La noi, întâi se introduce o lege și după aceea se așteaptă să se vadă consecințele negative și poate se mai modifică ceva ulterior, după ce răul a fost făcut deja. De aceea, investitorii vorbesc mereu despre volatilitatea cadrului legislativ românesc, care se schimbă de la an la an și care afectează stabilitatea și predictibilitatea mediului economic.

Apoi, modul cum a fost aplicată această normă este criticabil. Intrarea în vigoare a fost amânată aproape 6 ani, iar în acest timp nu s-a făcut absolut nimic pentru a se ușura tranziția și conformarea, ori pentru a se face acele schimbări care se vedeau de la început că sunt necesare. În plus, după intrarea în vigoare s-a trecut la o impunere inflexibilă a legii, astfel că o serie de agenți economici au început să primească amenzi usturătoare, iar unii au primit amenzi chiar după ce au fost victimele unor spargerii.

Însă, indiferent de context, evaluarea de risc la securitate fizică este o bună practică recomandată de standardele profesionale din acest domeniu și nu poate fi negat rolul sau prevenirea criminalității doar pentru că în acest moment implementarea legală a acestei bune practici nu a

fost poate tocmai fericită.

Așa cum am mai spus, evaluarea de risc la securitate fizică, dacă este corect făcută, vine în ajutorul deținătorului de valori, a beneficiarului de servicii de securitate și îi oferă informația care îi lipsește - despre criminalitatea zonei, despre riscurile specifice la care este expus și care astfel îi permite să-și dimensioneze măsurile de securitate în cunoștință de cauză. De asemenea, evaluatorul de risc care de fapt este un consultant de securitate poate să recomande cele mai potrivite soluții raportate la situația reală a riscurilor, el trebuie folosit ca un specialist care te ajută să-ți optimizezi inclusiv costurile de securitate care ar putea să fie în exces în anumite cazuri. Toți cei care apelează la serviciile evaluatorului de risc trebuie să ceară evaluatorului să facă o analiză completă, reală și bazată pe o metodologie riguroasă care să le folosească în luarea deciziilor de securitate și nu doar să se mulțumească să primească o hârtie fără valoare practică.

Sunt convins că, în viitor, odată cu îmbunătățirea cadrului legislativ, dar și cu creșterea profesionalismului și o schimbare a atitudinii generale față de securitate, evaluarea de risc își va demonstra și mai mult valoarea și contribuția directă la scăderea riscurilor de securitate, respectiv la prevenirea criminalității la nivelul întregii societăți.

Reporter: Vă mulțumesc!

Gabriel Badea este președintele Consiliului de Administrație al Global Security Sistem SA, o companie a grupului Rompetrol.

În prezent, îndeplinește funcția de președinte al Federației Serviciilor de Securitate care reunește organizațiile patronale din industria de securitate. Este președintele Asociației Române a Industriei de Securitate și Vicepreședinte al Confederației Naționale Patronale din Industria Română. Reprezintă industria de securitate din România în cadrul Confederației Europene a Serviciilor de Securitate cu sediul la Bruxelles. Gabriel Badea are un titlu de Master (MSc) în Managementul Riscului și Securității la University of Leicester Marea Britanie și un titlu de Master în Administrarea Afacerilor (MBA) la The Open University din aceeași țară. Este Fellow al Institutului de Securitate din Marea Britanie și membru al American Society of Industrial Security (ASIS Internațional).